

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 509/2012-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej obchodnou spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 12286/2012, Rvp 12287/2012, Rvp 12288/2012, Rvp 12289/2012, Rvp 12290/2012, Rvp 12291/2012, Rvp 12292/2012 a sp. zn. Rvp 12300/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina a jeho uzneseniami sp. zn. 18 Er/1256/2002 z 20. júna 2012, sp. zn. 24 Er/590/2007 z 26. júna 2012, sp. zn. 18 Er/1251/2002 z 20. júna 2012, sp. zn. 24 Er/49/2003 z 20. júna 2012, sp. zn. 24 Er/345/2004 z 20. júna 2012, sp. zn. 24 Er/1139/2004 z 22. júna 2012, sp. zn. 24 Er/366/2006 z 21. júna 2012 a sp. zn. 24 Er/3802/2006 z 26. júna 2012 a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 12286/2012, Rvp 12287/2012, Rvp 12288/2012, Rvp 12289/2012, Rvp 12290/2012, Rvp 12291/2012, Rvp 12292/2012 a sp. zn. Rvp 12300/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 509/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 10. septembra 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 12286/2012, Rvp 12287/2012, Rvp 12288/2012, Rvp 12289/2012, Rvp 12290/2012, Rvp 12291/2012, Rvp 12292/2012 a sp. zn. Rvp 12300/2012, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) a jeho rozhodnutiami sp. zn. 18 Er/1256/2002 z 20. júna 2012, sp. zn. 24 Er/590/2007 z 26. júna 2012, sp. zn. 18 Er/1251/2002 z 20. júna 2012, sp. zn. 24 Er/49/2003 z 20. júna 2012, sp. zn. 24 Er/345/2004 z 20. júna 2012, sp. zn. 24 Er/1139/2004 z 22. júna 2012, sp. zn. 24 Er/366/2006 z 21. júna 2012 a sp. zn. 24 Er/3802/2006 z 26. júna 2012 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia okresného súdu“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Na základe zmlúv o úvere poskytla dlžníkom úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Keďže dlžníci nesplnili svoje záväzky riadne a včas, tak ako sa

zaviazali, sťažovateľka v súlade s dohodami uzatvorenými medzi ňou a dlžníkmi prostredníctvom rozhodcovských rozsudkov Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného S., a. s., B., resp. prostredníctvom inštitútu notárskej zápisnice ako exekučných titulov podala súdnemu exekútorovi návrhy na vykonanie exekúcií. V priebehu exekučných konaní okresný súd napadnutými uzneseniami „*ex offo rozhodol o vylúčení súdneho exekútora JUDr. R. K. z vykonávania exekúcie a... o zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu pôvodného exekútora*“, čím došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky.

V predostretej obšírnej argumentácii sťažovateľka atakovala právne závery okresného súdu, ktorý tak rozhodol vychádzajúc z nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 322/2010-37 z 13. apríla 2011.

Sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a napadnutými rozhodnutiami okresného súdu, zruší napadnuté rozhodnutia okresného súdu a veci mu vráti na ďalšie konanie a prizná sťažovateľke finančné zadosťučinenie a úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 12286/2012, Rvp 12287/2012, Rvp 12288/2012, Rvp 12289/2012, Rvp 12290/2012, Rvp 12291/2012, Rvp 12292/2012 a sp. zn. Rvp 12300/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu a krajského súdu, proti ktorým tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľky podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu,

ako aj k namietanému porušeniu čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a napadnutými uzneseniami okresného súdu

Ústavný súd zo svojej rozhodovacej činnosti zistil, že odôvodnenie sťažností sťažovateľky je v podstate totožné s odôvodnením sťažností súdneho exekútora JUDr. R. K., ktorého sťažnosti ústavný súd už odmietol ako podané zjavne neoprávnenou osobou (I. ÚS 477/2012, II. ÚS 369/2012, III. ÚS 485/2012).

V zmysle svojej konštantnej judikatúry, na ktorú týmto ústavný súd odkazuje a ktorá je sťažovateľke dobre známa (napr. I. ÚS 220/2012, III. ÚS 224/2012, III. ÚS 234/2012, III. ÚS 414/2012 a iné), ústavný súd naďalej trvá na tom, že okresný súd postupoval ústavne súladným spôsobom, keď rozhodol o vylúčení súdneho exekútora z vykonávania exekúcií z dôvodu, že mal preukázanú pochybnosť o jeho nezaujatosti pre pomer k sťažovateľke ako účastníčke exekučného konania (m. m. III. ÚS 322/2010, IV. ÚS 157/2012). Na základe týchto skutočností ústavný súd odmietol sťažnosti sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené (bod 2 výroku tohto uznesenia).

Je zarážajúce, že sťažovateľka, ktorá je právne zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, nerešpektuje zákon o ústavnom súde a napriek viacerým upozorneniam (napr. I. ÚS 283/2012, III. ÚS 328/2012, III. ÚS 329/2012 a iné) naďalej predkladá buď také sťažnosti, ktoré neobsahujú náležitosti ustanovené citovaným zákonom, alebo neúplné, resp. zmätočné podania. Ani v posudzovaných prípadoch sťažovateľka napadnuté rozhodnutia okresného súdu nepredložila.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. októbra 2012

